

PROFESSOR DR. PAUL ADLOFF.

Bij het heengaan van Professor Adloff, wiens overlijdensbericht ons eerst enkele maanden terug bereikte, heeft de wetenschap afscheid genomen van een geleerde, wiens naam en werk tot verre buiten de grenzen van zijn vaderland grote bekendheid genoten.

Op de 9e Februari 1870 te *Königsbergen* geboren, bezocht hij achtereenvolgens de universiteit aldaar, in *Marburg* en *Jena*. Enkele jaren na zijn promotie in *Rostock* volgde zijn benoeming in *Greifswald*. In 1920 keerde hij terug naar zijn geboortestad, waar hij met de bouw belast werd van een nieuw tandheelkundig universiteitsinstituut: als hoogleraar-directeur bleef hij tot aan zijn emeritaat in 1935 aan dit instituut verbonden.

Reeds van de aanvang zijner wetenschappelijke loopbaan af richtte zijn bijzondere belangstelling zich op de morphologie, de vergelijkende anatomie en met name op de anthropologie van het gebit. Zijn in 1908 verschenen monografie „*Das Gebiss des Menschen und der Anthrophomorphen*” is thans, na ruim veertig jaren, nóg steeds een standaardwerk der vergelijkende gebitsanatomie. Op het gebied der dentale anthropologie gold deze vertegenwoordiger der tandheelkunde als een autoriteit van internationale vermaardheid.

Van meet af aan was hij één der felste, zo niet de felste bestrijder van Bolk's gebitstheorieën. Zijn critische geest kante zich in de loop der jaren echter in gelijke mate tegen tal van andere onderzoekers op dit aan speculatieve elementen nu eenmaal zo uitzonderlijk rijke gebied (*Aichel*, *Frechkopf*, *Friant*, *Marcus*, *Weidenreich* en vele anderen). Zijn schier onbegrensde kennis der literatuur kwam hem daarbij zeer te stade, zijn slagvaardige pen was uitermate vruchtbaar; zijn polemieken vormen een belangrijk deel van de meer dan 200 geschriften, waarin hij de resultaten zijner veelzijdige onderzoekingen vastlegde. En nóg vol werklust, schreef hij in een zijner laatste brieven: „Op mijn schrijftafel liggen nog twee manuscripten gereed. In één ervan heb ik ook Uw ideeën ter sprake gebracht — ik kan er echter niet toe besluiten, ze te publiceren. Wie interesseert dit alles thans nog?”

Wars van alle eerbetoen, werd hij in de loop der tijden niettemin tal van onderscheidingen deelachtig. Door de universiteit van *Greifswald* werd hem het eerste Duitse eredoctoraat in de tandheelkunde geschonken.

Zijn levenswerk heeft hij allengs zien groeien uit tot een monumentum aere perennius — een kostbare nalatenschap in de handen van hen, op wie de taak rust, zijn werk voort te zetten.

Requiescat in pace.

TH. E. DE JONGE